

LIBER
XXXIII

IZVESTAJ
O

A.:A.:

PRVI PUT NAPISANO U
JEZIKU SVOG VREMENA
OD VECNIKA VON
ECKARTSHAUSEN A
SADA PRERADJENO I
PONOVO NAPISANO U
UNIVERZALNOJ SIFRI

A.:A.:

Publikacije u Razredu C

Izdaje reda:

D.D.S. $7^{\circ} = 4^{\circ}$

O.S.V. $6^{\circ} = 5^{\circ}$

N.S.F. $5^{\circ} = 6^{\circ}$

(Korektori se žele zahvaliti prevodu Madarae de Steigor, koji su oni slobodno citirali.)

Nužno je, moja draga braćo, da vam dam čistu ideju o unutrašnjem Redu; o toj prosvetljenoj zajednici što je raštrkana po svetu, ali koja je upravljana jednom istinom i ujedinjena u jednom duhu.

Ova zajednica poseduje Školu, u kojoj se svi, koji su gladni znanja, poučavaju od samog Duha Mudrosti; i u ovoj školi se takođe čuvaju sve tajne prirode za decu svetla. Ovde se uči savršeno znanje o prirodi i čovečanstvu. Njen cilj je da istine prodru u svet, to je škola svih koji traže mudrost, i samo u ovoj zajednici se mogu naći sve istine i objašnjenja svih tajni. To je najtajnija zajednica, a ipak ona ima članove iz mnogih krugova; i nema bilo kog Centra Mišljenja u čijoj delatnosti nije prisutan neko od nas. Sve vreme postojala je spoljašnja škola osnovana na unutrašnjoj a koja je njen spoljašni izraz. Zbog toga je sve vreme postojao tajni skup, društvo Izabranih, onih što su tražili i imali sposobnost za svetlo, i to unutrašnje društvo je bilo Osovina R.O.T.A.(e). Sve što bilo koji od spoljašnjih redova poseduje u simbolu, obredu, ceremoniji, je spoljašnje izražajno pismo tog duha istine što boravi u unutrašnjem Svetilištu. Niti je suprotnost spoljašnjeg neka brana skladu unutrašnjeg.

Odavde je to Svetilište, sastavljeno od članova zaista široko raštrkanih ali ujedinjenih vezom savršene ljubavi, bilo zauzeto od najranijeg doba u gradnji veličanstvenog Hrama (kroz evoluciju čovečanstva) kroz koji bi se očitovala vladavina L.V.X.-a. Ovo društvo je u zajednici sa onima koji imaju najviše sposobnosti za svetlo; oni su ujedinjeni u istini, i njihov Glavar je Svetlo samog Sveta, V.V.V.V., Pomazanik u Svetlu, jedini učitelj ljudske vrste, Put, Istina i Život.

Unutrašnji Red je osnovan odmah nakon prvog opažaja ljudskog nasleđa što je sinulo na prve adepte, on (Red) je primio od Majstora iz prve ruke otkrivenje načina pomoću kojih bi čovečanstvo moglo biti uzdignuto do njegovih prava i oslobođenosti od svoje bede. On (Red) je primio ključ istinske nauke, i božanske i prirodne.

Ali kako se čovečanstvo povećavalo, slabost čoveka je zahtevala spoljašnje društvo koje zastire unutrašnje, i duh i istina su bili sakriveni u slova, jer mnogi ljudi nisu bili spremni shvatiti veliku unutrašnju istinu. Zbog toga, su unutrašnje istine bile uvijene u spoljašnje i osetilne ceremonije, tako da ljudi, opažajem spoljašnjeg, koji je simbol unutrašnjeg, mogu postepeno i sigurno dostići unutrašnje spiritualne istine.

No unutrašnja istina je uvek bila poverena onome koji je u svoje vreme imao najviše sposobnosti za prosvetljenje, i taj je postao jedini čuvar prave (originalne) Vere, kao Visoki Sveštenik Svetilišta.

Spoljašnje obožavanje je počelo, kada je postalo nužno da se unutrašnje istine zaodenu u spoljašnje ceremonije i simbol, zbog stvarne slabosti čoveka koji nije sposoban da čuje

Svetlo Svetlosti. Ipak to je uvek bio uzor ili simbol unutrašnjeg, što će reći, simbol prave i Tajne Svetinje.

Spoljašnje obožavanje ne bi nikada bilo odvojeno od unutrašnje gozbe, da nije čovekove slabosti, koja nastoji vrlo lako zaboraviti duh u slovu; ali Majstori su pažljivi da označe u svakom narodu one koji su sposobni da prime svetlo u skladu sa čovekovom sposobnošću da oživi mrtvo slovo. Kroz te instrumente, unutrašnje istine Svetilišta su bile prenete u svaku naciju, i prilagođene simbolički u skladu sa njihovim običajima, sposobnošću za upute, podnebljem i prihvatljivošću. Tako da istinski tipovi svake religije, obožavanja, ceremonija i Svetih Knjiga uglavnom imaju više ili manje jasno, kao njihov objekt uputstava, unutrašnje istine Svetilišta, sa kojima će čovek biti vođen do univerzalnog znanja o jednoj Apsolutnoj Istini.

Što je više spoljašnjeg obožavanja, što je preostalo ujedinjeno sa duhom tajne istine, to je čistija religija; ali što je šira razlika među simboličkim slovima i nevidljivom istinom, tim je ta religija nesavršenija. Konačno, može se desiti da se spoljašnji oblik potpuno odvoji od svoje unutrašnje istine, tako da ostaje samo spoljašnja ceremonija bez duše ili života.

Usred svega toga, istina leži neprikosnovena u unutrašnjem Svetilištu.

Verni duhu istine, članovi unutrašnjeg Reda žive u tišini, ali u stvarnoj aktivnosti.

Kada je zemlja bila gotovo potpuno zavedena razumom Velikog Čarobnjaštva, Braća su poslala Muhameda da donese čovečanstvu slobodu mačem.

Pošto je to uspelo samo delimično, oni izdigoše jednog Lutera da uči slobodu misli. Ipak ta sloboda je kasnije stavljena u žešće okove nego pre.

Tada su Braća otkrila čoveku prirodna znanja i njene ključeve; ali i to je bilo sprečeno od Velikog Čarobnjaštva.

I tada konačno, neobjašnjivim načinima kao što je jedan od naše Braće imao sada u duhu objaviti, oni su uzdigli Jednog da otkrije ljudima ključeve Duhovnog Znanja, i neka mu bude suđeno po njegovim delima.

Ta unutrašnja zajednica svetla ujedinjuje sve sposobne da prime svetlo, i poznata je kao Zajednica Svetih, prosta posuda za sve snage i istine što joj je poverena sve vreme.

Pomoću njih su u svim vremenima bili oblikovani zastupnici L.V.X-a, koji su donosili unutrašnje (istine) spoljnjem, i prenosili duh i život mrtvom slovu, kao što je ranije rečeno.

Ta prosvetljena zajednica je istinska škola L.V.X.-a, ona ima svoje Katedre, svoje Doktore; upute za studente; oblike i objekte za studije.

Ona takođe ima svoje stupnjeve za uspešno postignuće većih visina.

Ta škola mudrosti je uvek bila najskrivenija od (profanog) sveta, jer ona je nevidljiva i potčinjena samo prosvetljenoj upravi.

Ona nikada nije bila izložena nesrećama vremena i slabosti čoveka, jer samo najспособniji su bili za nju izabrani, a oni koji su izabrani ne prave greške.

Kroz tu Školu su se razvile klice svih uzvišenih nauka, koje su najpre bile primljene od spoljašnjih Škola, a zatim uvijene u druge oblike, i od tuda se izrodile.

U skladu sa vremenom i okolnostima, društvo mudrih je prenosilo u spoljašnja društva svoje simbolične hijerogliffe, u nastojanju da privuče čoveka velikim istinama njihovog Svetilišta.

Ali sva spoljašnja društva postoje samo pomoću tog unutrašnjeg. Čim spoljašnja društva žele preoblikovati hram mudrosti u političku građevinu, unutrašnje društvo se povlači i ostaju samo slova bez duha. Zbog toga stalna spoljašnja društva mudrosti nisu bilo šta drugo nego hijeroglifski zakon dok istina boravi nepromenjena u Svetilištu tako da nikada ne može biti profanisana.

U tom unutrašnjem društvu čovek nalazi mudrost, a sa njom Sve - ne mudost ovog sveta, koja je samo naučno znanje što kruži oko spoljašnjeg ali nikada ne dodirne centar (u kojem je sadržana sva snaga), već istinska mudrost, razumevanje i znanje, odrazi uzvišenog prosvetljenja.

Svi sporovi, sve suprotnosti, sve stvari koje pripadaju brigama ovog sveta, neplodne rasprave, neplodne klice

mišljenja koje seju seme razdora, sve greške, raskoli i sistemi su proterani. Klevete i skandali su nepoznati. Svaki se čovek ceni. Kraljuje jedino ljubav.

Ne trebamo zamišljati da to društvo liči bilo kojem tajnom društvu, sa sastancima u određeno vreme, biranjem vođa, i članovima povezanim posebnim objektima. Sva društva, bilo šta da su, mogu doći samo nakon tog unutrašnjeg prosvetljenog kruga. To društvo ne poznaje nikakve formalnosti koje postoje u spoljašnjim prstenovima, a delo su Čoveka. U tom kraljevstvu moći, sve spoljašnje forme nestaju.

L.V.X. je uvek prisutna Moć. Najveći čovek svog vremena, sam glavar, ne poznaje uvek sve članove, ali u trenutku kada je nužno da se nešto izvrši, on ih neminovno nalazi u svetu spremnim za uslugu.

Ta zajednica nema spoljašnjih prepreka. Onaj koji može biti izabran ima sve mogućnosti, on se predstavlja drugima bez drskosti i prihvaćen je od njih bez zavisti.

Ako je nužno da se pravi članovi sastanu, oni nalaze i prepoznaju Jedan drugoga sa potpunom sigurnošću.

Ne može se primeniti prerusavanje, a niti dvoličnost niti pretvaranje ne mogu prikriti karakteristične kvalitete u kojima se članovi tog društva razlikuju. Sve iluzije nestaju, i stvari se pojavljuju u njihovom pravom obliku.

Nijedan član ne može izabrati drugoga; potreban je jednoglasan izbor. Ne misli da su svi ljudi pozvani, mnogi od pozvanih su izabrani, i to tako brzo kako postanu pogodni za ulaz.

Svaki čovek može tražiti pristup, i svaki čovek koji je unutra može poučiti druge da to traže; ali samo onaj koji je pogodan ulazi unutra.

Svetovna inteligencija uzalud traži to Svetilište; neplodna će biti nastojanja zlobe da prodre u ove velike misterije; sve je neobjašnjivo onom, koji nije zreo; on ništa ne može videti, ništa čitati u unutrašnjem.

Onaj koji je pogodan povezuje se u lanac, možda često gde je on najmanje mislio da je to verovatno, i na tački o kojoj on sam ne zna ništa.

Postati pogodan, trebao bi biti jedini napor onog, koji traži mudrost.

Jer postoje postupci sa kojima se postiže pogodnost, pošto je u toj svetoj zajednici prosto skladište najstarijih i originalnih nauka ljudske vrste, takođe sa primitivnim misterijama sve nauke. To je jedinstvena i stvarno prosvetljena zajednica, koja apsolutno poseduje ključ svih misterija, koja poznaje centar i suštinu cele prirode.

To je društvo koje (ka svojoj) vlastitoj, ujedinjuje uzvišenu snagu, i izabira svoje članove iz više nego jednog sveta. To je društvo čiji članovi oblikuju republiku Genija, Kraljicu Majku celog Sveta.